

Körmös

Nem örömmel gyarapított gyűjteményemből:

1994. október 13. Népszabadság, 15. oldal:

„Nagy sikerrel szerepeltek Gyermely község diákjai – olvasom – az európai gyermekszínhátszók találkozóján. A 15 tagú magyar csoport Szécsi Magda Eszem a gesztenyét című művét mutatta be...”

Az Eszem a gesztenyét csakugyan a magyar gyermekszínhátnak is alapműve. Az 1970-es évek elején mutatták be Mezei Éva növendékei először, majd az Úttörő Színhátszók Fesztivál sikerdarabja volt 1976-ban Pécsen. De a szerzője bizony Margit volt. Szécsi Margit. Nem illik eltéveszteni a nevét!

1994. november 4. Mai Nap, 12. oldal:

Dudás Zoltán nagy riportot közöl Vérbíróság a 4/a-ban címmel egy egykori úttörőről, akivel 1956/57-ben különös dolgok estek meg. Az írás szerint a riportalanyt 1956 május elsején, negyedik életére kordedvezménnyel avatták fel úttörőnek (hiszen még nem volt úttörőkorú – így a riport). Igenám, csak hogy 1949 és 1956 között harmadikos korukban, 9 évesen avatták a pajtasokat vörösnnyakkendőssé! Majd megtudjuk, hogy 1957. március 21-én olvasta a riportalany a Népszabadságban, hogy a Tanácsköztársaság évfordulóján megalakult az Úttörőszövetség. Csak hogy a Magyar Úttörők Szövetségének újjáalakulását 1957. február 18-án mondták ki, s másnap tudósított erről a napilap, a Tanácsköztársaság évfordulóján másik szervezet „bontott zászlót” – ahogy ezt akkor mondták – a KISZ. Bizony még négy év kellett ezután, hogy az ifjúsági szervezet valósággal bekebelezze „kistestvérét”.

1994/2. Múlt és Jövő, 123. oldal:

Volenszky Paula „mustrája”, Figyelő címmel. Ajánló bibliográfia a Holocausttal foglalkozó tudományos és szépirodalmi munkákból, a Hebrew University, Jerusalem támogatásával.

A címlistában a következő művet találjuk: Levendel László: Hungarista orvoslás. A különös tiszteletünkre méltó szerzőnek csakugyan jelent meg könyve 1987-ben. Csak hogy kötetének címe éppenséggel az ellenkezője: Humanista orvoslás.

Hát ennyit erről.

Jenei László